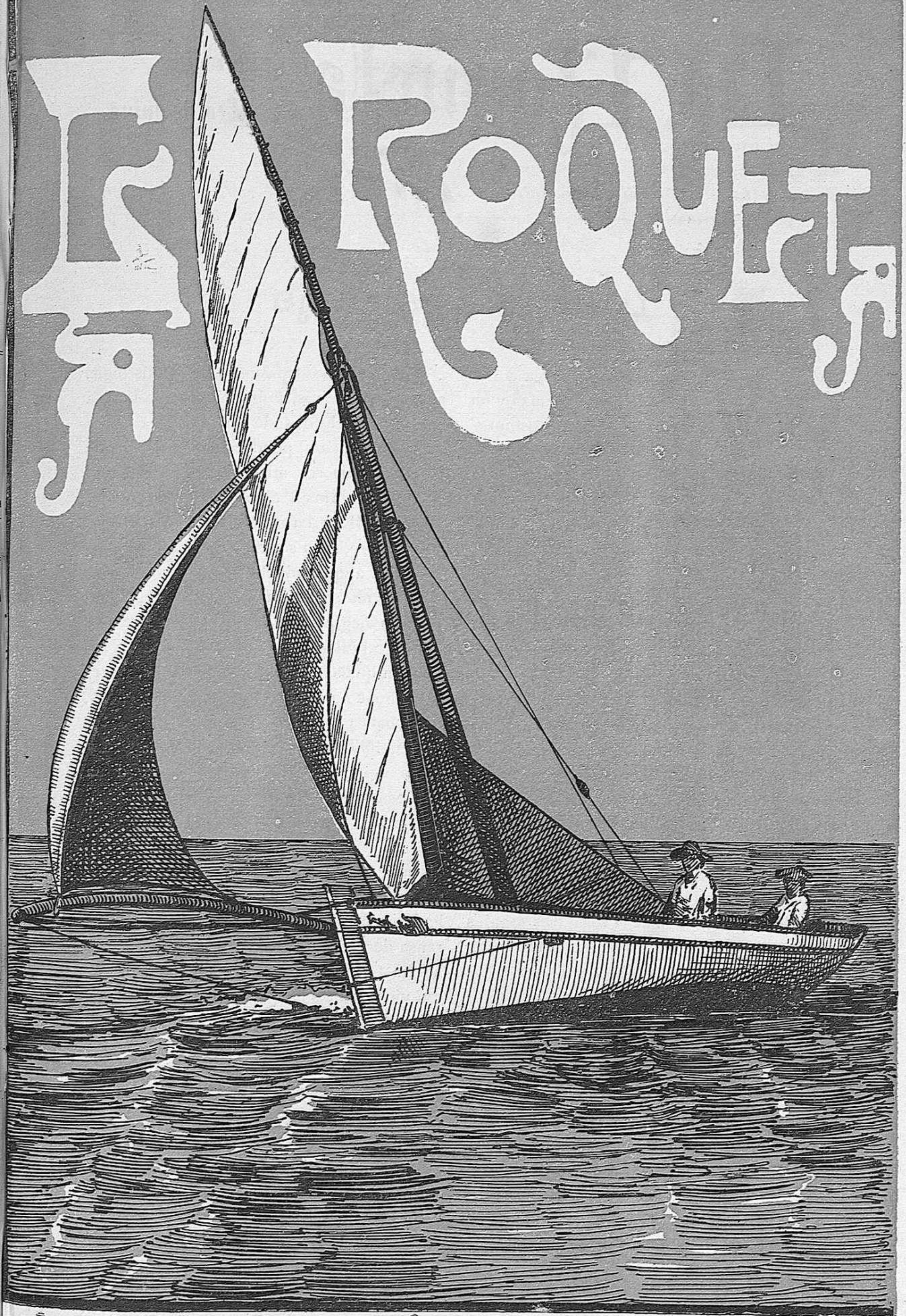
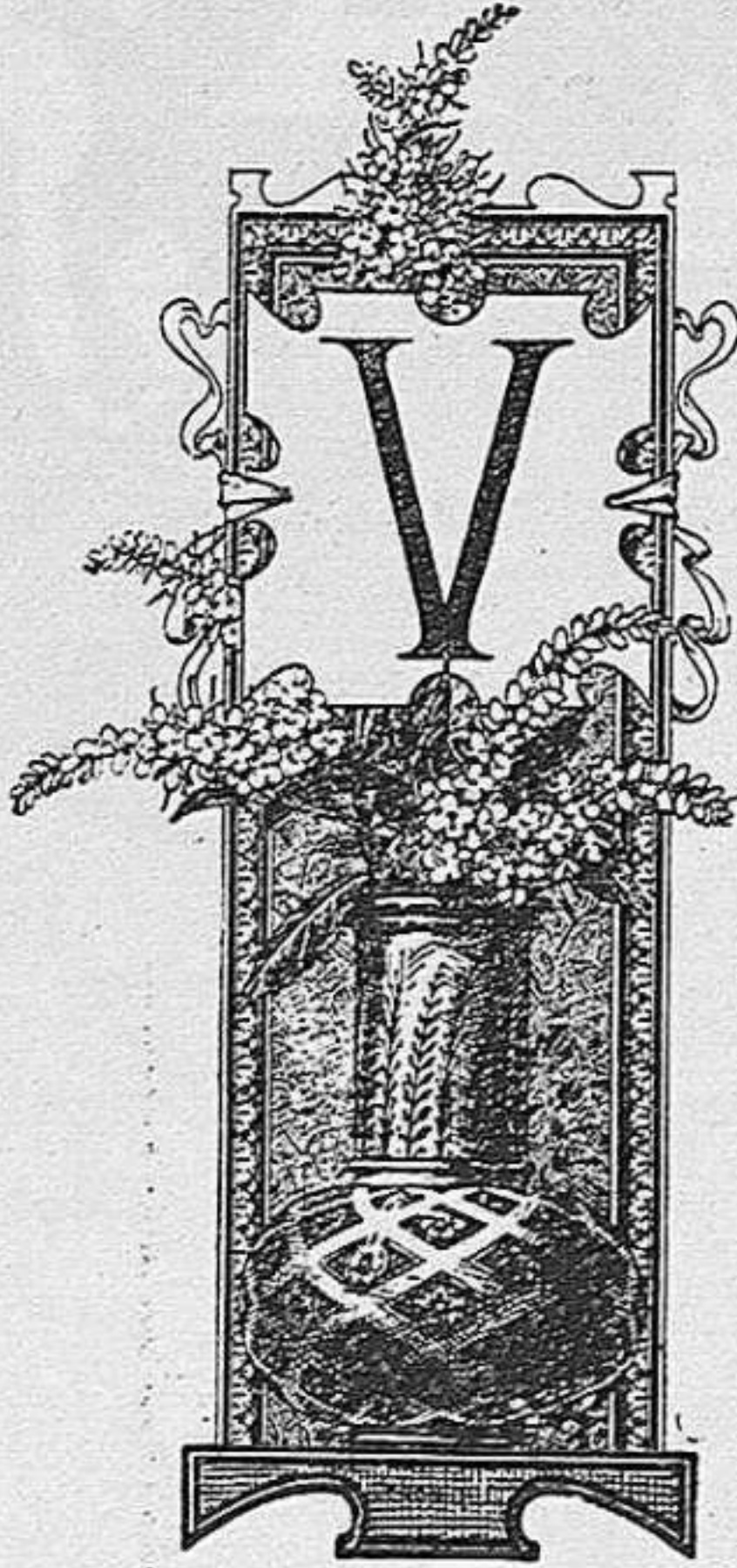

THE FISH BOAT

L' estiu a la plaja

VORERA de mar, a sa retxa qu' es dibuixa y en els sitis de costum s' aixequen ses barraques de sempre: posts clivellades p' es sol, menjades per sa saladina, recó de sombra y d'aigo serena, ahont neden beatificament els pobres còssos aplastats per sa canícula.

Porto-Pí, el retiro «aristocràtic» (parlen els revisteros d' afició) Versalles aquí, allà Miramar y en mitx sa balsa, ahont se miren, y, cosa rara, no s' assusten, els nostros *chalets* famosos. La cala, ahont estén sa llum la faròla, enamorada de les aigos qui tremolen a sos pèus al reflejo qu' els envía en el repòs de la nit tranquila. Porto-Pí, un refugi per aquells qui no obliden el Born, ses sabates blanques y el tragi d' els bàlls. Porto-Pí amb tavernes de peix frit y d'aigordent. Molt sociable, molt aristocràtic, molt distingit, però molt fat, callat sempre amb el silenci de moltes vides qui juntes s' avorreixen. Per tú com per tots els demés caserius de Ponent no hi ha més qu' un aconteixement: el corrèu de Barcelona, el vapor que vé y va, el vapor que tots els matins te despèrt amb un èco de sa sirena y que quant passa per sa boca de sa téua cala te deixa piadosament un nuvolet de fum ahont s' inmaginació navega y els ulls se distreuen.

Més avall el Corp-Marí, menos distingit, pero més hermós, amb sos pins guaitant la mar, y en el fons de son horitzó, Palma qu' el sol encén al pondrerse. Els banyos de Bárbara, amb sos mirons y ses sirenes (sic) perseguides dins l' aigo p' els gemelos llunyans. Bellver entre penyes, en s' ombra casi sempre, amb ses terrasses de d'alt. Miramar, al amparo d' el Jonquet, en el reflejo encés d' els salts d' argila. Sa Portella amb el piano alegre... a un kilómetro, els tests y el public bullanguê. Es Molinâ, medalla segura en qualsevol certamen de fador, y més allà, ahont no arriba l' informació de salons, s' Arenal, plajes lliures, ubèrtes, sol a torrents, llibertat absoluta, cavalls, homos y atlots eguinant en un fons d' arenes d' un vert esmeralda a través de s' aigo.

Y en els banyos, què de cites y tornioles amoroses. Hei ha enamorats qui se passen el capvespre fent gárgares, pensant que s' aigo qu' els dos beuen es sa mateixa; hei ha mares de fies casadores qui posen s' esperança derrera en els efectes d' un banyo. Y hei ha tot una rassa, un grupo d' avorrits qui viuen en els banyos de balanci a balanci y de planxa a planxa, sens prendre mai cap cap banyo y fent l' osso sempre.

D' els banyos a sa terrassa, a descansâ, a somiâ, dic, a dormí. En ses nits de lluna no se veu un llum en tots els caserius de sa bahía. Un amig méu qu' es idealista me deia satisfet, senyalantme la costa: «Veus, encara hei ha poesia; amor a la lluna....» O amor an el petróleo.

M. SARMIENTO.

Banyos

CADA cosa a son temps y en s'estiu cigales, y també banyos, podria afegirse a s'adagi mallorquí, y com LA ROQUETA viu per donar acullida a tot lo d'actualitat, dedica ses pàgines d'en mitg a reproduir els banyos de Porto-Pí y d'el Terreno, pintorecs y més ò menos aristocràtics, els banyos de sa Portella, còmodos y molt concorreguts, an els qui hem estat invitats p' el propietari, el banyos democràtics d'el *Reconct*, ahont se veuen uns quants capets de ses dones que s'hi banyen, y un grupo de banyistes.

* *

A mitjàn capvespre, ses casetes de banyos comencen a prendre animació.

Families numeroses, a estols, van cap als banyos y ses immediacions de sa Portella pareixen una fira ahont sa gent hi acudeix a comprà frescor y benestà per uns moments.

Qu' els banyos son un aperitiu no hi ha que d'uptarho, pues ho demostren ses cistelles corresponents qui s'en tornen buides y els despaitx grossísim que sa fa allà mateix d'unes galletes que s'ocasió fa més saboroses.

En es prelude d'es bany, quant anam ageugerantmos de sa roba qui mos sofoca, sa caseta uberta a la mà mos ofereix un espectacle pintoresc y afalagador: sa bahía plena de llum, brodada de blanques veles que penjen esmortides al mancà s' embat. Llavò se recueixen rodant d'ona en ona cap el port com-e blanca llocada qui cerca la protecció maternal. Els marinés boguen y canten.

Baix la retxa d'el cel se destríen com-e puntets negres el caps d'alguns banyistes més atrevits qui tornen poc a poc, satisfets de la prohesa: han anat a veure el rellotge de Sant Francesc.

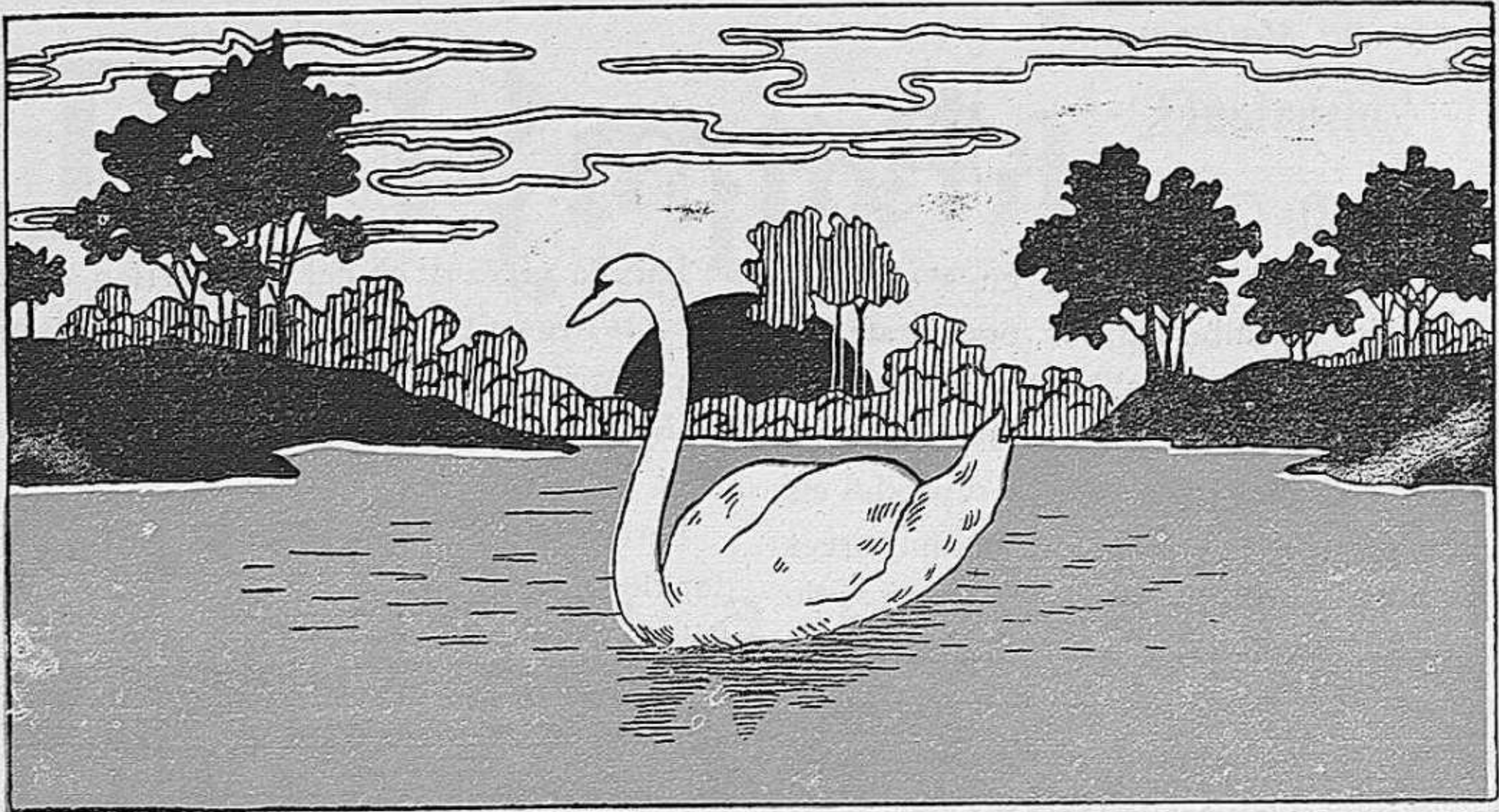
Però ahont la gent se banya amb vertader delit, sense noses, es a ses Set Arenes. Allà es el bany higiènic en tota regla: d'aigo d'oratge, de sol... y de ví que remuya ses raccions de peix frit qu' els-e serveixen a *Devail Terra*.

Allà se banyen en comunitat homos, nins, dones, y fins cavalls y muls, essent no ja el comunisme humá sino un comunisme de diversitat d'espècies.

Ses dones, un *poc* més separades d' els homos, moven algaravía a sa vorera, amagantse quant surten derrera un llenzol protectò qu'els ofereix una companyera com un teló vivent.

R.

Banys higienics

Senyô doctô no 'm puc moure
 vosté me dispensará
 que no m' aixequi, mes miri
 l' he enviat a demanâ
 a veure si me recepta
 perque aquest greix no s' en va.
 Me rebenta està tan grassa
 y tení ardenta sa sang.
 Es cor me fa bategades
 tan fortes que 'm fa assustâ;
 teng flats, atacs de nirvis
 y 'm fa mal aquest costat;
 qualche pic teng mal de ceya
 y a ratos mal de caixal.
 Els uys de poll me molesten
 y teng els pèus tot inflats.
 Anit he tengut un còlic
 y ara duc un veixigâ.
 Plena estic de gorradura
 y ademés me surten grans.
 Es parlâ me costa pena
 no se coneix veritat?
 y a pesâ de tot teng gana
 y em menjaría un cavall.
 En fin doctô jo voldria
 que vosté me receptás.....
 Perque ja veu... — Sí, senyora.
 Ja sé lo que importa el cas
 vosté desitja... desitja...
 vosté 's desitja aprimâ.....
 — Com un fus, molt prima.

— *Bueno*

Idò vaja a prendre els banys.

* *

Senyô Doctô, jo estic prima,
 teng molta debilitat,
 es meu cap me dona voltes
 y a vegades no m' aguant;
 no puc dormí com voldria
 ni teng gana de manjà
 sa tossina no me deixa
 ni se cura es costipat.
 Me fa mal es moll d' els ossos

y sent renou dins es cap,
 es cor casi no 'm batega,
 de: tení fluixa sa sang.
 Els pulmons no me funcionen,
 respir amb dificultat;
 no pug fê molta de feina
 perque me cans aviat.
 En fin altres moltes coses
 qu' es una calamitat
 y ja qu' el veig, senyo metge,
 m' he volgut aprofitâ
 per dirli ses que 'm recorden,
 ...no sé si n' he deixat cap.....
 Així es que desitjaría
 que vosté me receptás...
 Perque ja veu... — Sí, senyora
 vosté desitja engreixâ
 Com un porc, vuy dî, com.....

— *Bueno*

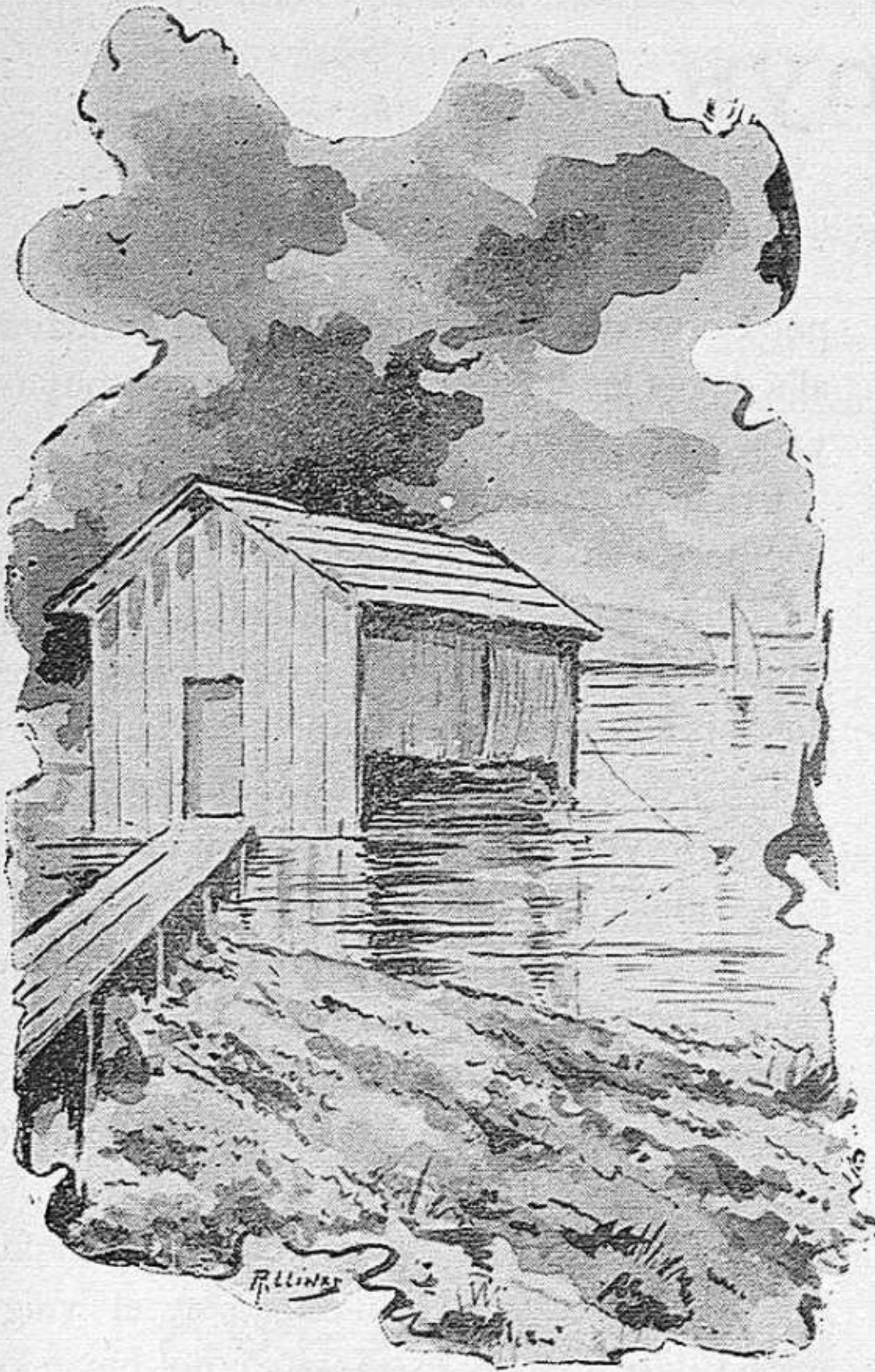
Idò vaja a prendre els banys.

* *

Aquest metge qui recepta
 banys a tots els séus malalts,
 aquest gran *hidroterapio*
 es, segons m' han enterat,
 directô d' un balneari
 qu' es es més acreditat.

* *

Jo patesc *sindineritis*,
 qu' es es mal més mal que hi ha
 y ademés patesc de sogra
 y de set ò vuit infants
 y a ratos, qu' es sovintetjen,
 me fa mal aquest costat...
 Aquí, devés sa butxaca
 en es buit, (quin buit que hi ha!)
 Y sense consultâ es metge
 Som partit a prendre els banys
 y hei duc tota sa familia
 perque es rentin els infants
 (y a veure si hei deix sa sogra
 qui no sap gens de nadâ.)

A la vora del mar

DE derrera es casal aparegueren correns, riguent fort, arremolinantse, un esbart d' atletes. Sa mes vey a no pasava d' els vint anys. Anaven cubertes amb un capell de paya ample amb cintes de color y els seus trajos clars agitats per s' oratjol produien una nota simpática y vaivera demunt el blau de la mar.

Al vo'tar cantó miraven cap arrera sens deixà de corre, agafantse una a s' altre, rialleres, correguent per sa platja y a cada moment una o s' altre es girava, pegava un crit que ses altres acullien amb giscos sempentetjantse tan ferm, que qualquna d' elles muyava es pèu demunt l' arena homida.

Quant els-e faltava poc per arribar a sa barraca de banys aparegueren p' el mateix camí correguent també quatre jovensans y al veureles corregueren més fort, però encara no foren a mitjan camí, ses atletes obri-

ren sa barraca y s' hi tencaren dedins amb tant forta portada que totes ses posts giscaren.

Els joves al veurerse burlats, s' agegueren damunt s' arena. De dins la barraca sortia una re.nor alegre y de bullanga.

Ses jovenetes celebraven sa séua victori amb rialles argentines y de bon humor; ses fustes mal closes de sa barraca pareixia que xalaven de gust de tenir presoneres a tan bona gent.

Els jovenets pareixien retuts. Demunt 's arena homida de sa plaja trassaven retxes, que le mar a cada ona desdibuixave; retxes fetes a la ventura però per misteriosa influencia apareixien lligades amb aquell moment *historic*.

De tant en tant contemplaven sa caseta de banys que s' aixecava ufanosa, pintada de blanc y blau, bressolada per les ones y a cada onada, les estores de prop de s' aigo, s' inflaven com torax de gegant.

Mentres tant ses atletes no deixaven ses retxilleres contemplant els séus perseguidors, no perdent ni un detall. Mentres unes vetlaven, ses altres se preparaven p' es bany. Sa caseta despedia una homitat fresca. Pron-tament totes es varen haver tirat a s' aigo.

Una d' elles, sa més atrevida y sa més burlona, degué proposâ qualche cosa agradable, quant totes ses demás heu aculliren amb algarabia de satisfacció. Després totes callaren.

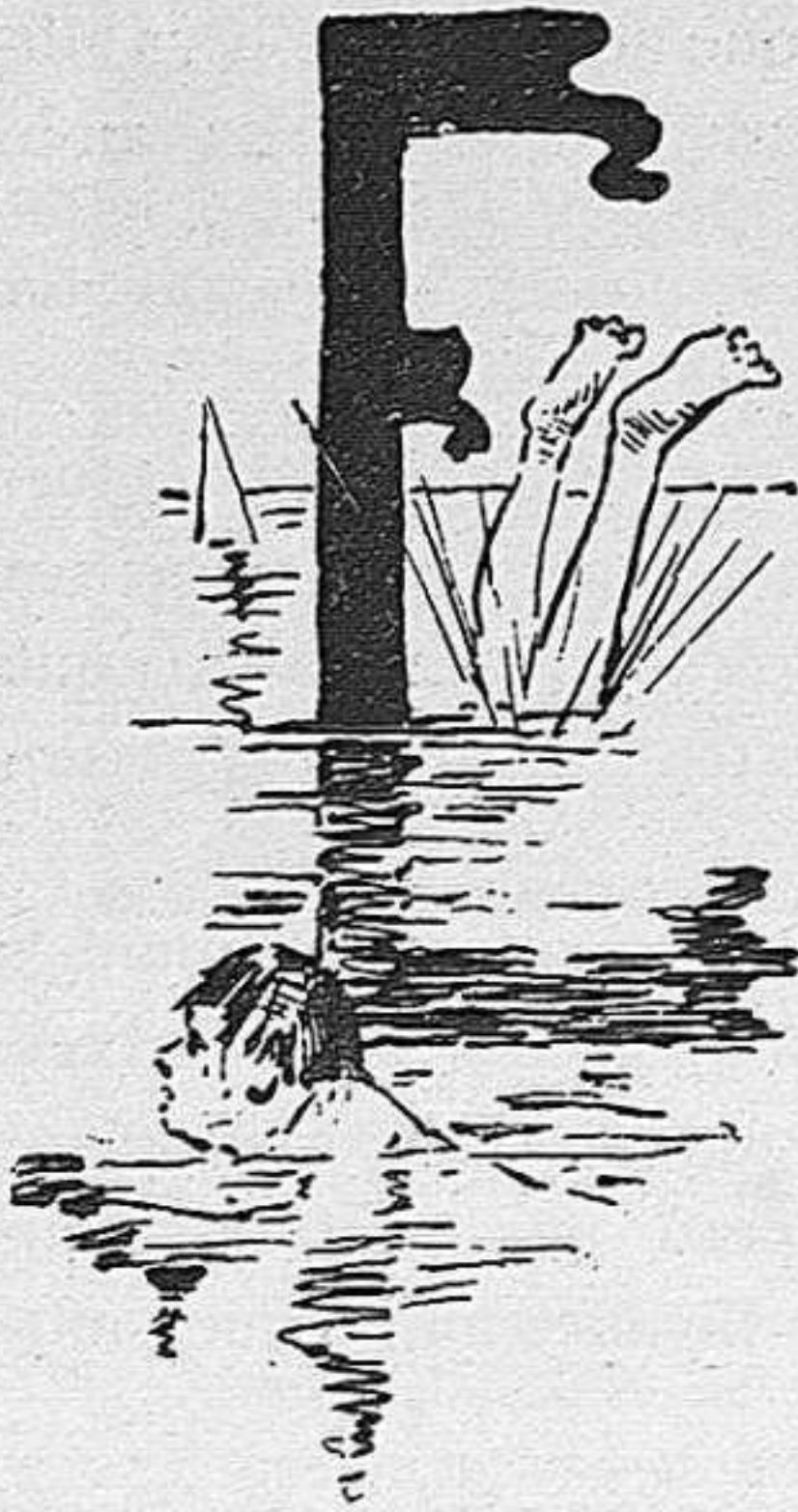
Els joves seguien recolzats demunt s' arena, quant de pronte caigué demunt ells, una ruixada d' aigo fresca.

Per baix de la barraca, per entre les estores homides, un pèu petit y blanc havia pegat petjada a s' aigo.

—Quina broma més pesada—digué un d' el's, qu' estava mitjos uys clucs.

— Oh, qué poètic—exclamá un altre, que per cert havia vist sa feina graciosíssima d' aquell pèu tan blanc y tan menut.

Bany

En aquest temps se sent per tot arreu aquesta paraula, sobre tot quant sa suô fa que sa roba s' aferri a sa pell.

S'aigo es un element indispensable en s' estiu.

No hei ha ningú, ni ric ni pobre que no se pos en remuy un pic cada

dia; uns a s' esplanada de Ca' n Perantoni, altres a sa Portella, Terreno, Molinà ò l'ortopí y altres ja més estufats van a Sant Hilari ò a qualsevol altre establiment de banys d' Esspanya ò de s' Estrangê més ò manco medicinals ò higiènics.

Així es que se pot di que tota s' humanitat está en remuy, com ses olives salades, aquests tres mesos d' estiu. Desde es senyô més seriot ò sa sogra respectable, fins an es *pollito* de moda ò sa joveneta de molts de fumets, tothom se refresca ses potencies.

Ses senyoretas son ses qu' en realitat deliren p' els banys d' aigo salada sense teni pô de qualque picada maleita de grumé ò an els atreviments d' els fotógrafos aficionats qui no perden cala.

Amb els banys hei ha gent qu' hei té una fe loca.

Fa uns quants anys qu' a sa Portella hei trobava cada temporada un bon senyô toxarrut, no molt alt y un

poc empés d' edat. Aquell homonet arribava allà debes les sis d' es capvespre, se despuyava y s' estava un quart llarg per des-suâ.

Cridava s' atenció de tothom en primê lloc per lo mal forjat, tant que pareixia fet a trompades y llevô per assemblarse an en Rhama Shama, aquell homo seuvatge que dugueren a mostrâ an es Circo antic.

Després d' havê des-suat y omplit de cotó ses oreyes se tirava a s' aigo y caminava mar endins, fins que li arribava an es coll y allà quedava servint de boya y de befa an els quatre atlotots qui duyen sobra de delit.

Una temporada deixá de veni y tots els séus companys cregueren qu' havia anat a pendre els banys a Son Tritlo.

Un dia passetjant per demunt sa murada, me vaig trobà aquell bon senyô y el vaig saludà diguentli qu' estranyava no haverlo vist p' els banys aquella temporada.

—Jo li diré, me contestá, hei anava per prescripció facultativa, amb objecte de corretgirme un poc sa sordera.

—Y ha conseguit posarse bé del tot.

—Ca, no senyô, pero ara ja no 'n tenc necessitat.

—¿Y a xò?

—Perque tenc una sogra que se deixa senti massa y si m' aclarís els sentits seria més blau es festê.

Hei ha un jove que fa ensais per arribâ a aspirant a literato qu' ha prés sa mania de teni rareses com tots els grans homos y cada vegada qu' ha d' escriure

qualque trabay d' importancia té necessitat de prendre uns banys de pèus.

Il·lustració Mallorquina

—Es una verdadera molestia—li deyen unes senyores s' altre dia de pagés.

—Si que tenen rahó, pero no hei puc fê de manco.

—¿Y ha intentat qualque vegada suprimirlos?

—Moltíssimes, però si no m' aclaresc es cap amb so bany ses ideas queden closes y no volen sortí en remey ningun.

Una joveneta qui formava part de sa rotada y encara no havia badat barres li preguntá:

—¿Quant escrigué aquella novela *Amor*

y *Martirio*, que tothom en parlá tant, no devia tení aquesta costum?

—Sí senyora, sempre l'he tenguda.

—Jo heu dic perque aquell critic li va dí en bones paraules qu' estava escrita amb sos pèus y si hagués estat així els papês haurien estat ben banyats.

Hei ha persones que ni els banys de mà ni els balnearis los entusiasmen; ells volen està amb tota comoditat a ca-séua y allá cumplí totes ses necessitats.

Per exemple, an el senyô Mandilego, que no li venguen en modes noves, ell fa trenta anys que pren banys de regadora y no hei ha qui el fassi mudà de rumbo.

Amb-e quin gust els dematins quant bota d' es llit se posa dins una especie de depòsit de zing y diu a sa séua costella, sa frase sacramental:

—Esperansa, aboca.

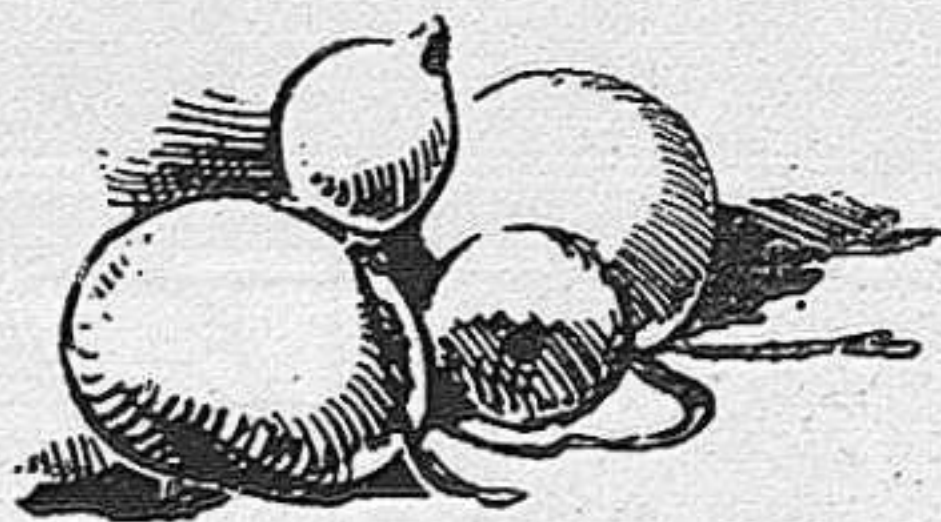
Allò per ell val tots els doblês del mon.

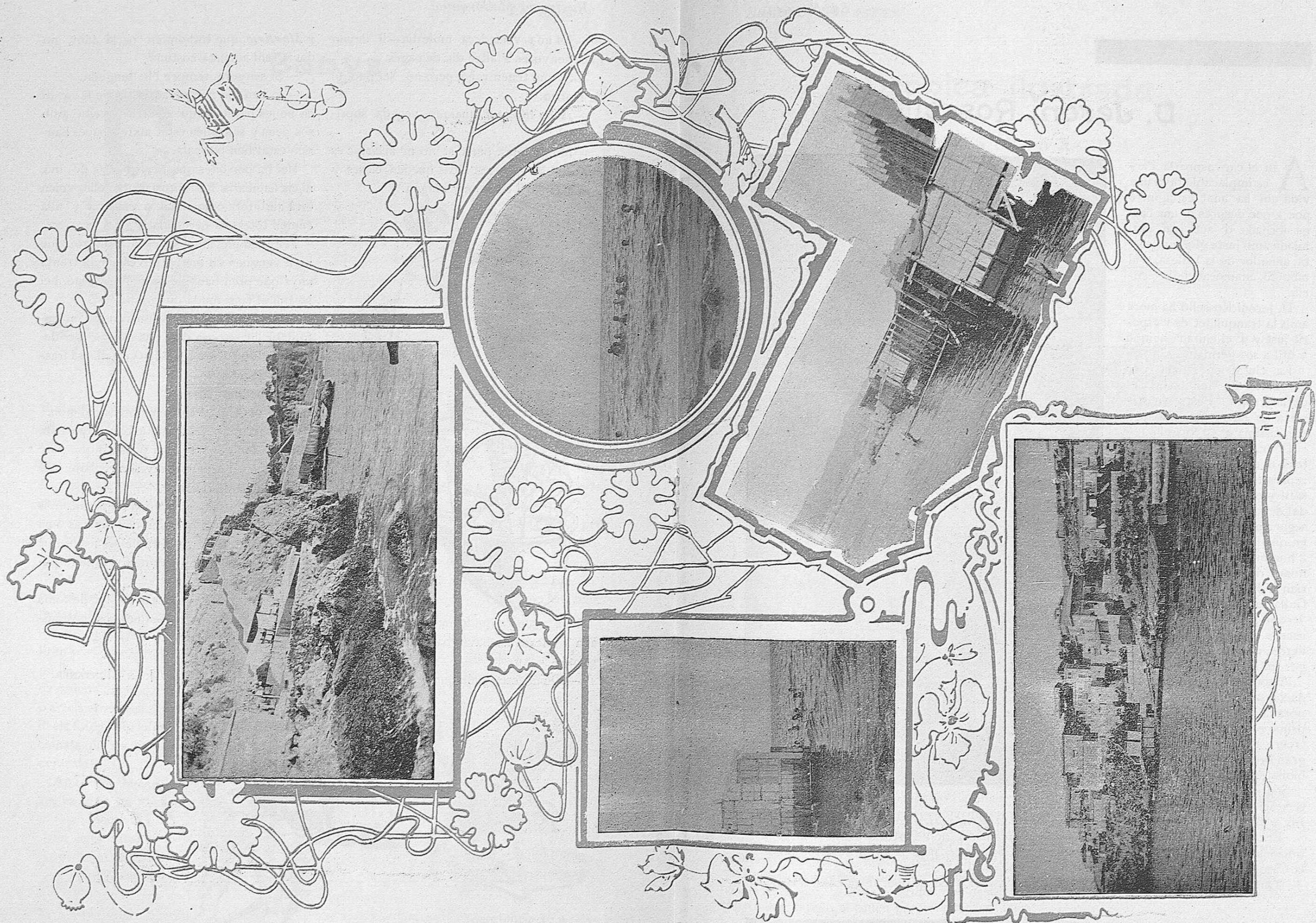
Hey ha una altre casta de banys que convenen a molta gent y son pocs els qui conseguixen el prenderlos y son els banys de cultura y sentit comú.

I d'aquesta casta n' haurien de prendre els qui s' atreviren a proposâ que figurás una corrida de toros a sa llista de ses festes que se farán amb motiu de tomâ sa primera pedra de ses murades.

Si això hagués prosperat, en illoc de tomâ ses murades mereixeriem que mos ne construissen unes altres.

JOAN MUNTANER.

D. Jeroni Rosselló

Ahí el capvespre la Parca implacable tayá una vida qui ha anat estingintse poc a poc després d'una llarga jornada d'activitat premiada amb justa gloria al poeta, aimador de la bellesa, y al bibliòfil, enamorat de la ciencia.

D. Jeroni Rosselló ha mort amb la tranquilietat de l'esperit just y d'el ciutadá honrat y útil a sos germans.

La ciutat de Palma, per acord de l'Ajuntament, el declará son fill Ilustre en premi a sa labor incansable y meritíssima d'en Rosselló.

D'una generació d'escriptors d'escola pulcríssima qui representaren amb son talent sutil y esperit genial la virilitat de sa nostra literatura a sa segona mitat d'el sigle XIX no en queda ja cap, si descontam l'humorístic Perya. Però es noms d'en Quadrado, Marián y Tomás Aguiló, Pons y Gallarza, Tomás Forteza y Jeroni Rosselló, han quedat escrits en l'història de ses lletres mallorquines amb fulgor imborrable.

A son esforç sa deu la renaixensa d'el lulisme qui se nota avuy, pues ell fou qui primé emprengué la tasca de treure a llum els trabais d'el gran savi, respirant la pols de biblioteques y arxius.

Son esperit jove y delicat se respira plenament en *Hojas y flores*, en *Lo joglar de Mallorca* en *Leyendas y baladas*, plenes de suavitat y ternura.

Era advocat, membre corresponent de l'Academia de l'Historia y entre altres distincions havia conquistat el títol de Mestre en Gay Saber, posseía la Gran Creu d'Isabel la Catòlica y era Comendador de la orde de Carlos III.

¡Que Deu haja concedit en son estatge a l'ànima de l'insigne poeta el galardó d'els justs!

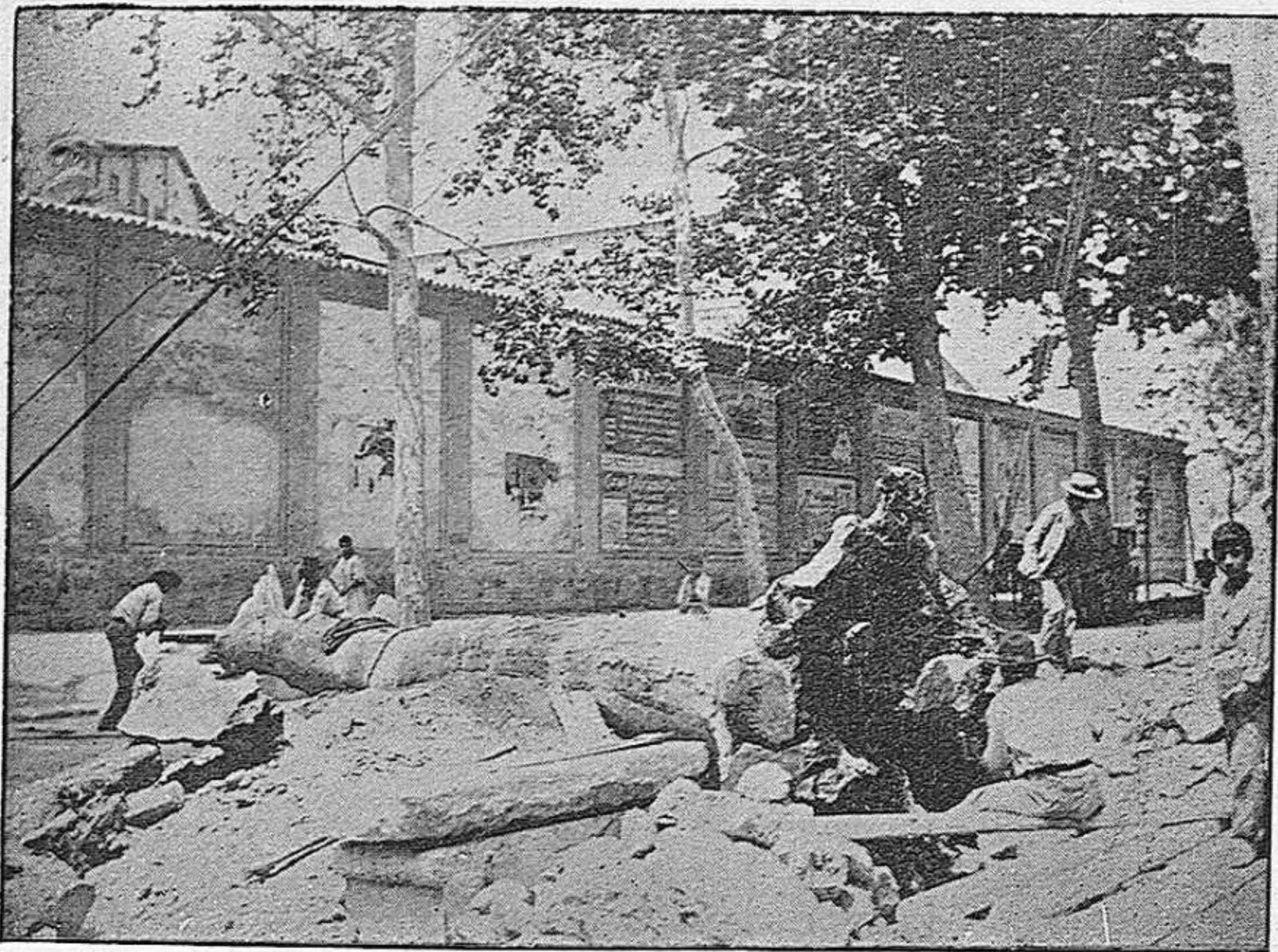
Crònica il·lustrada

ELS ABRES DE LA RAMBLA

Avuy un, demà un altre, van 'sent despullats els corpulents y sobèrbis arbres de la Rambla.

Els qui durant l'estiu anaven a disfrutar a sa séua sombra delitosa veuen amb pesares ferides qu'estant sufrint aquells arbres. Els grossos troncs quant cauen a cop de destrat, fan tremolà es trispòl amb renou de *debacle*.

El passeig d'aspecte melancòlic, refugi d'els neuràlgics qui cercaven a sa séua sombra solitari un company silenciós de ses séues queixes, un dossè protector de ses séues pre-

Passeix de la Rambla. Tomant els arbres.

ocupacions, sa *sophrosine* e il·lirada p'els grecs, un retiro d'el trafeg d'el gomós y endiemenjat Born, sentien baix de la séua ombra la protecció contra les falsedats d'el mon d'el bullici, dins la planura calmosa y en silenci.

Ses branques grosses, carregades de fulles, espés toldo qu'esmortia la llum y els tons crepusculars d'el passeig brindaven germanor a sa idiosincracia d'els passetjants.

De cada día hei va haguent més llocs buits. Cada tròs sens ombra recorda una injustícia, una despulla irritant, es un company silenciós y resignat que deixa aquells sitis de serena estètica, casi mística per anà a parar a fins prosàics y utilitaris.

Una angunia grossa estreny s'ánima d'els habituals concurrents al passeig, davant els troncs ferits per la destrat, ferides que destilen congoixa, la congoixa d'una desaparició etèrna; son amics qui cauen per no aixecarse més.

Nostre company Sarmiento va deixar sentir ja fá algun temps l'angunia de la seua ánima d'artista; davant aquella profanació estètica y de la séua ploma, va brollar la

Passeix de la Rambla. — Tomant els arbres

poesía de desconhort davant les ferides d'aquells arbres venerables. Però els prosàics sanyons han continuat la seua òbra innoble, aniquilant el passeix més artístic de la nostra ciutat.

* *

SA FESTA D'ELS MARINOS

El día de la Mare de Deu del Carme, patrona de la Marina, se celebrà en es nostre port y a sa bahía festa marítima.

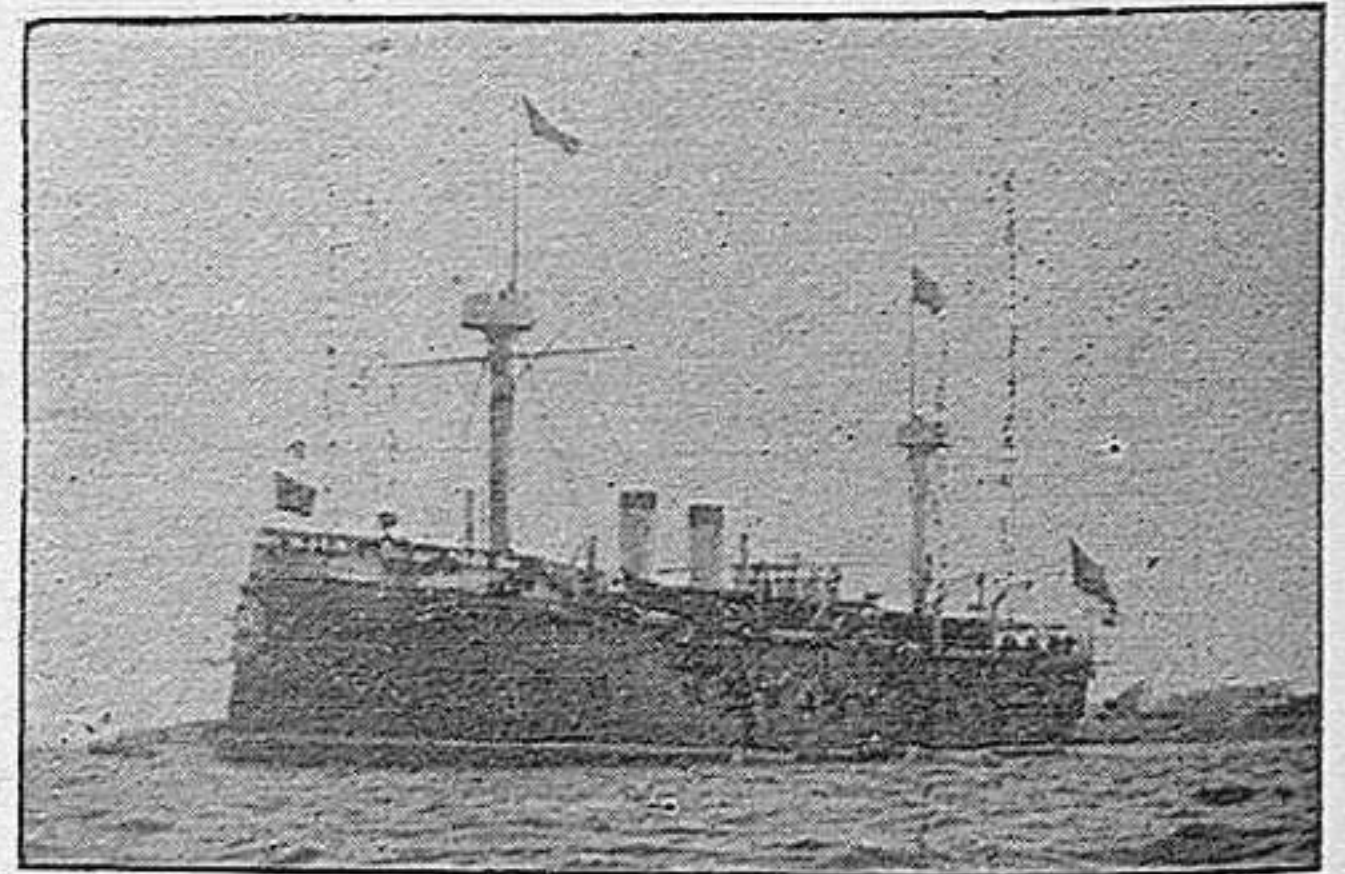
De bon matí, a bordo del creuer-acorassat *Vitoria* (quina fotografia publicam) es digué una missa amb sermó y música.

El decapvespre fou una festa alegre, simpática, una festa que tothom alabá.

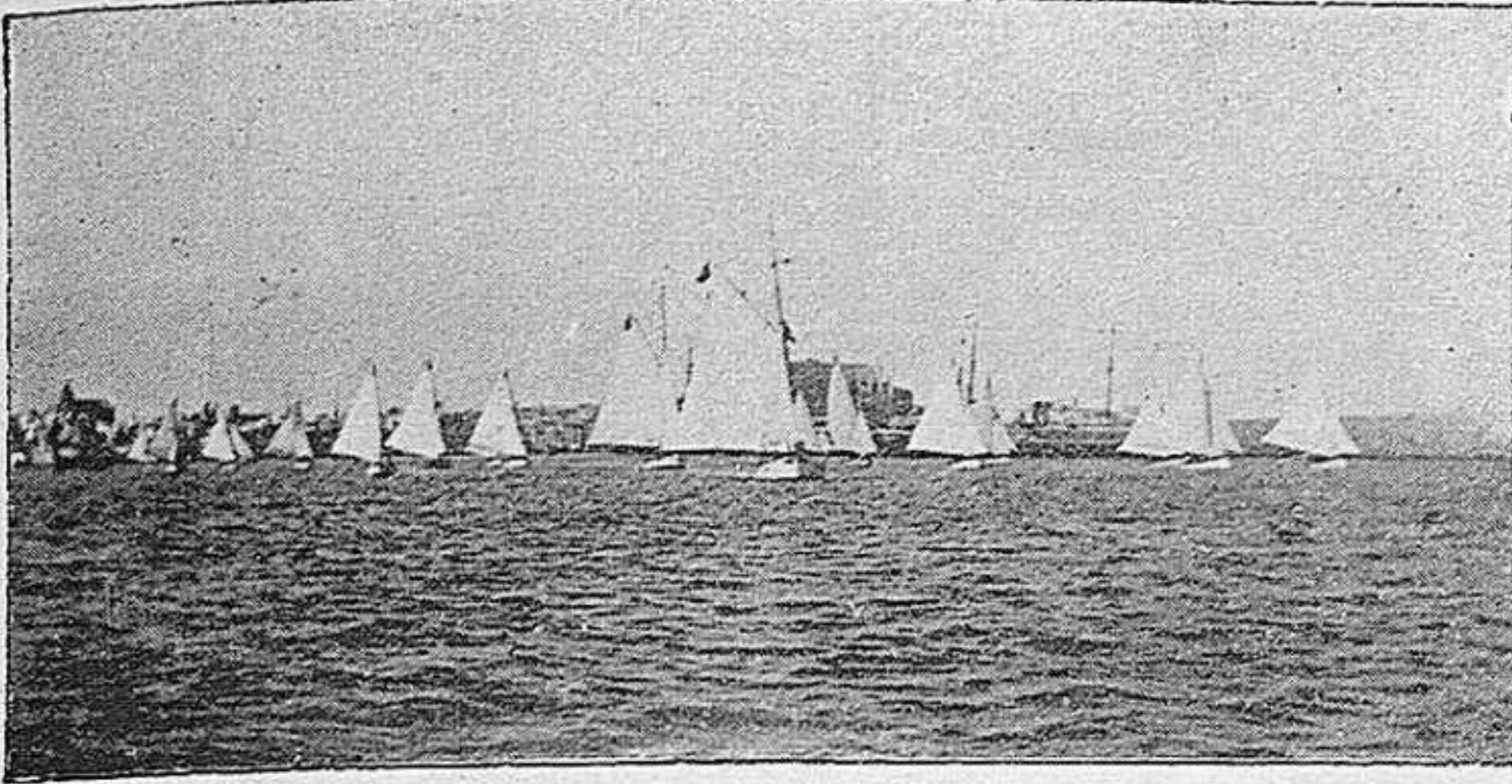
El *Club de Regatas* havia organitzat un passeix marítim. A devers les quatre y mitja d'el capvespre una corantena de bots issaren veles y de sobta, de dins el port brollaren un esbart de veles blanques qu' avansaren cap a fora en alegre conjunt: balandres, guais, guairos, veles llatines, totes maniobrant baix de les ordes de sa balandre d'es president d'es Club, don Martí Pou, vertader aimador d'el sport náutic.

Els nostros lectors poden contemplar l' instantánea que publicam, presa de la boca d'el port al sortir dits bots.

Al doblegar sa punta d'es Moll, afavorits p' el llevant que bufava bastant fortet però sens aixecar molta mar, comensaren a fer bordos en totes direccions especialment en redor

El «Vitoria»

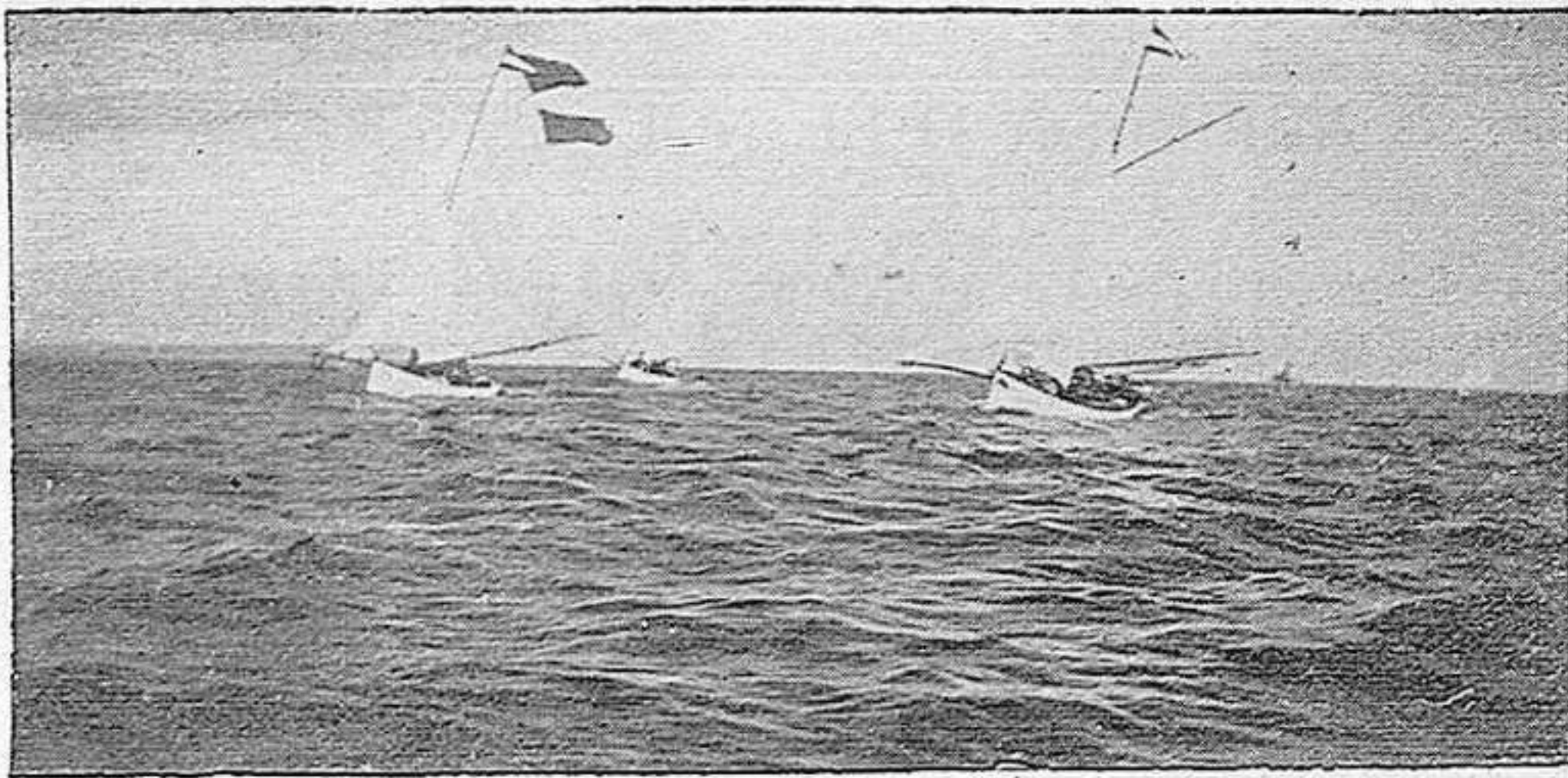

Sa festa d' els marinos.—Ses barques d' el Club sortint d' el port.

A les diverses instantáneas de les maniobres d' els bots acompanyam també una vista d' el Club, quina alegre caseta s' aixeca devora el pintoresc Jonquet servintli de teló l' artística y enlairada Llonja.

d' el creuer *Vitoria* ahont, baix d' es séu toldo s' hi havia congregat un estol de jovenetes qu' animaven la cuberta negrenca amb sos trajés de colors víus y ses rialles fresques.

El *Club de Regates*, pot estar satisfet de la séua cooperació a la festa; va donar mostres d' esser una societat d' empenta y de contar amb membres disposats sempre a que la societat surti victoriosa de tot quant emprengui.

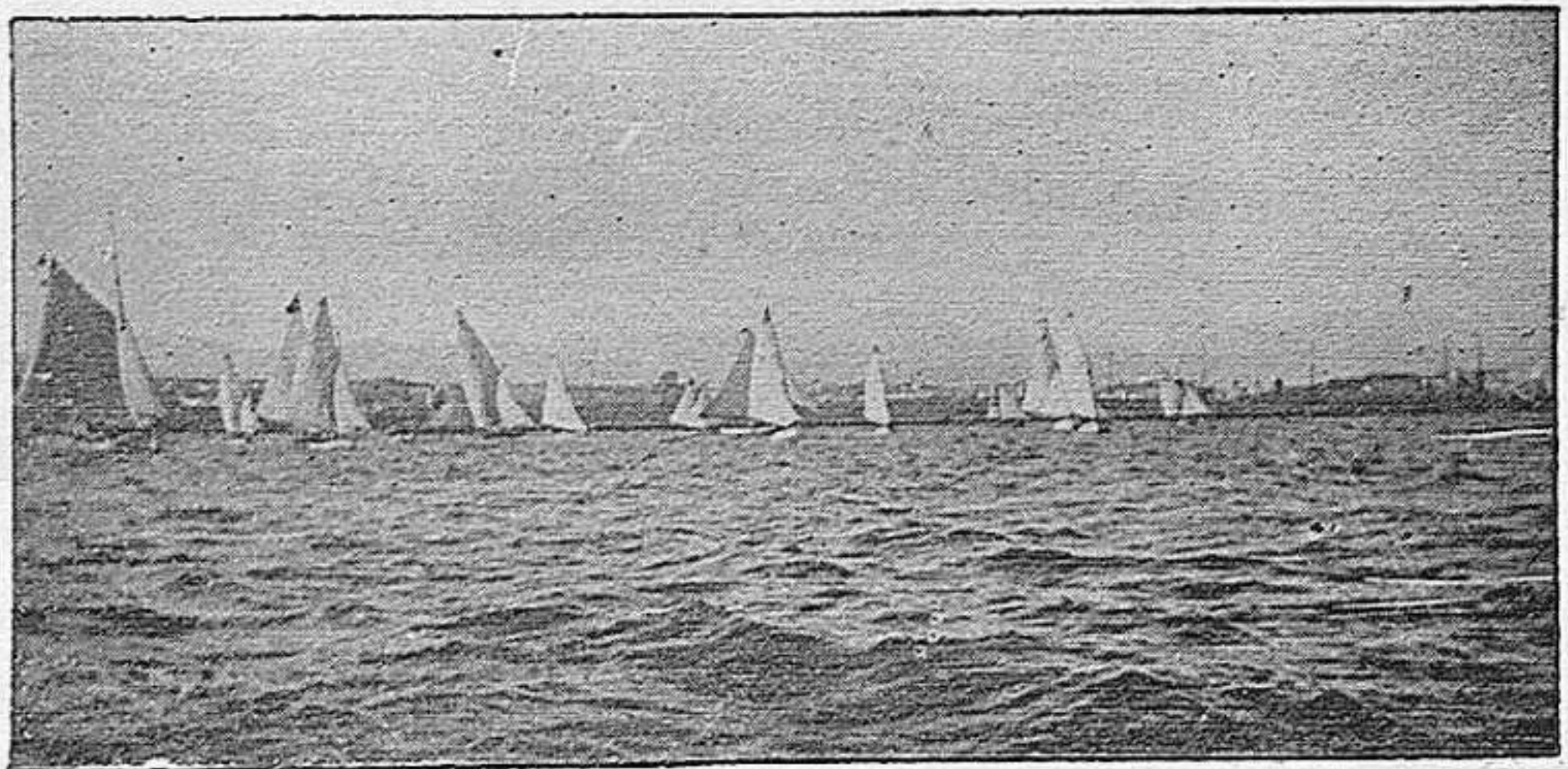

Sa festa d' els marinos. A la vela.

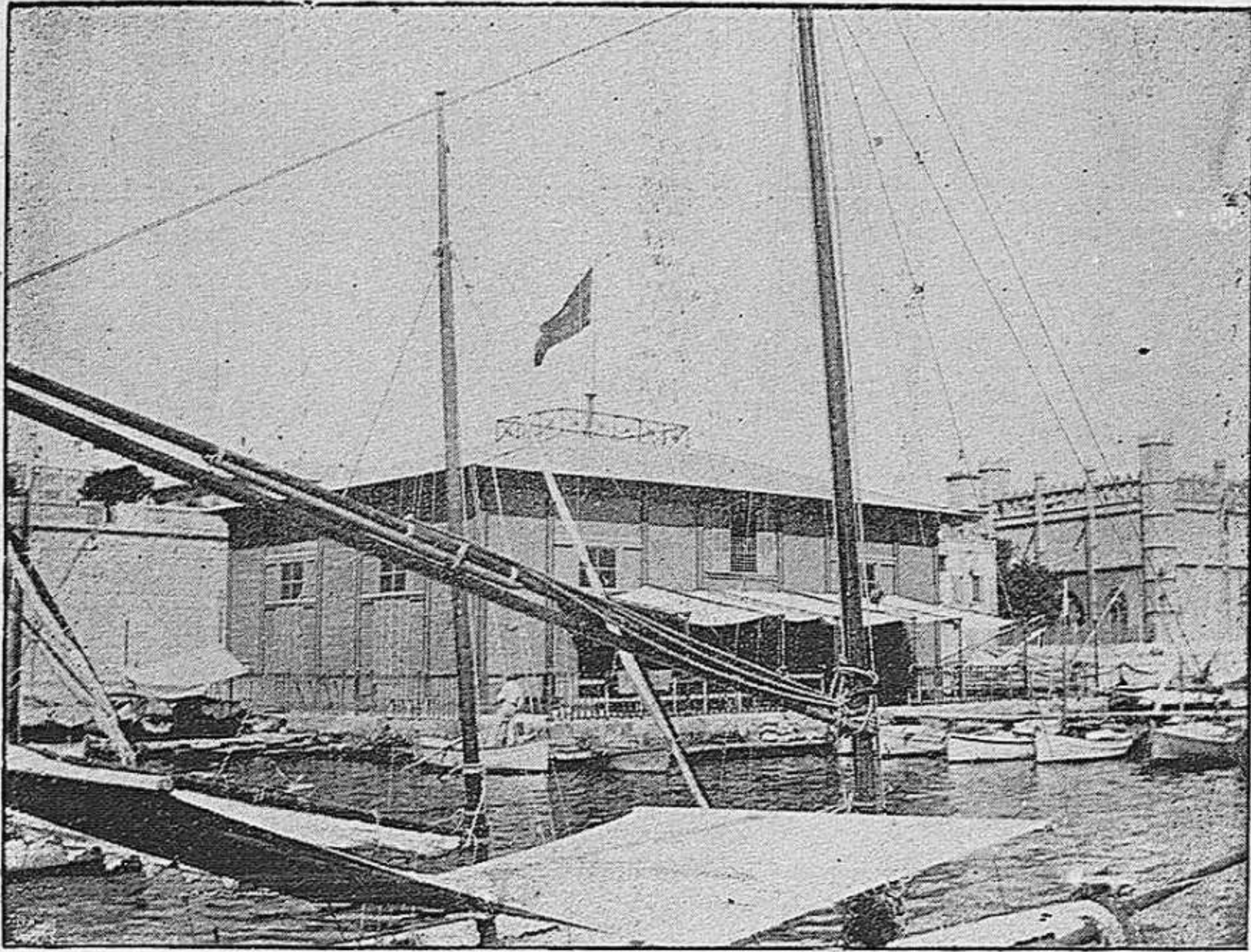
Son tantes ses embarcacions que les tres planxes resulten ja insuficients per donarlos cabuda.

Endevant, doncs y que no decaiga. El Sport náutic es el que té més rahó d' esser a Palma.

* *

Sa festa d' els marinos.—Dins la badía.

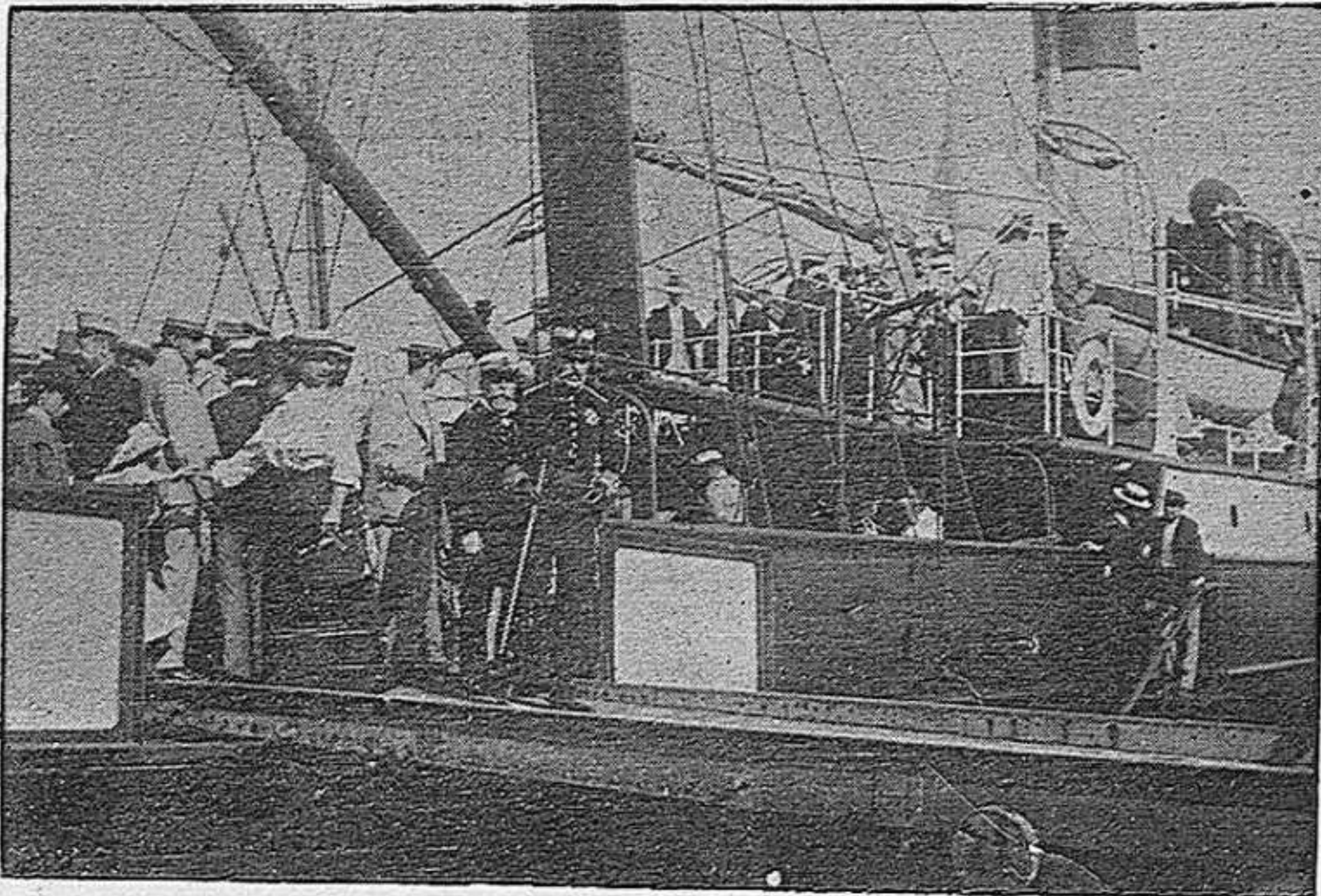

Real Club de Regatas

ARRIBADA D' EL NOU GENERAL

Día 24 d' aquest mes arribá a Palma el nou Capitá general de ses Balears Don Enrique Zappino, acompanyat de sa distingida familia y d' els dos ajudans.

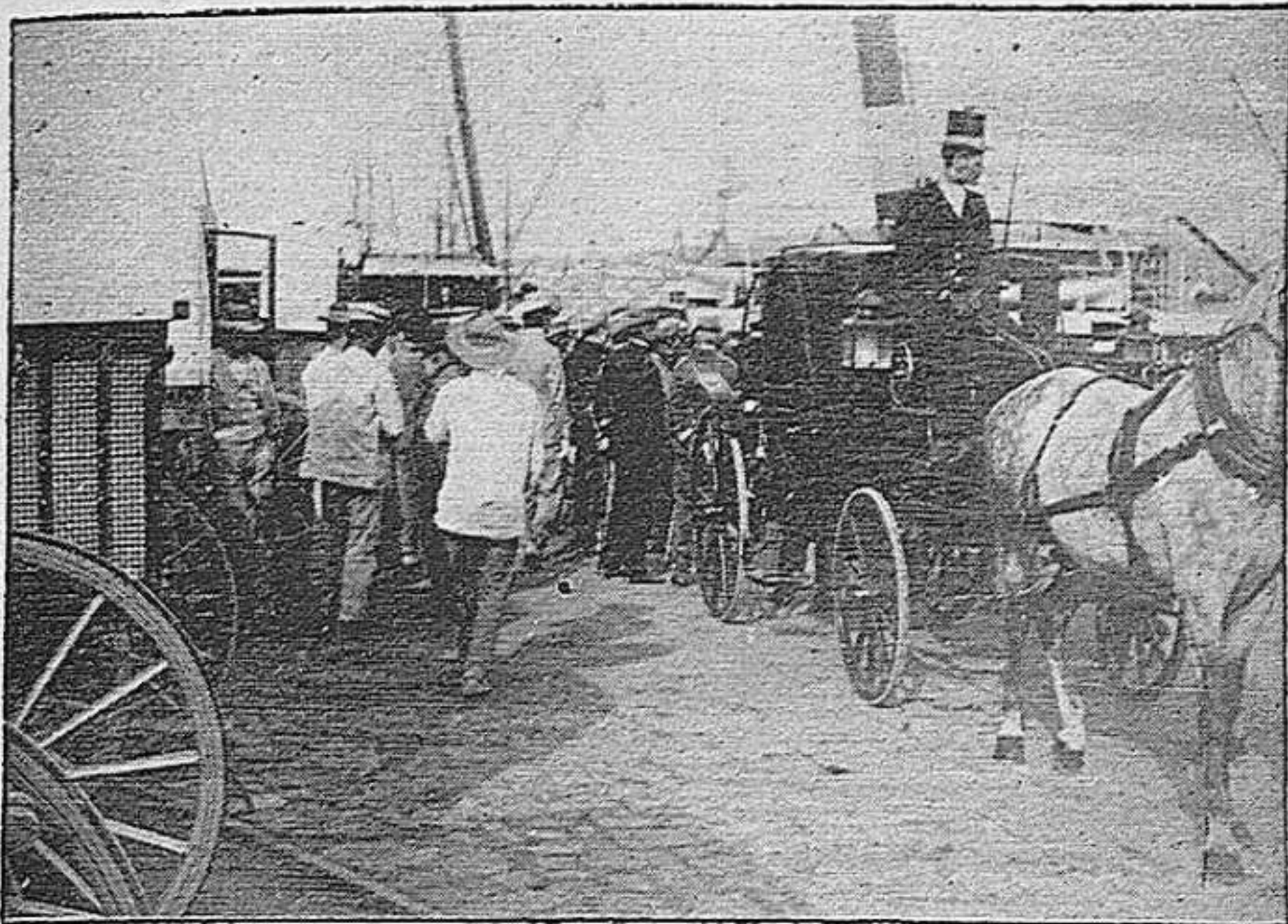
Els periòdics locals han publicat sa llarga fuya de servicis d' el senyor Zappino en la

Arribada d' el Capitá General

qual hei consten totes les campanyes en qu' ha pres part, y els carrecs qu' ha ocupat desde 23 d' Octubre de 1853 que comensá a serví com a cadete de Cavallería.

Intervengué entre altres en ses accions de Astigarreta, Valerdó, Tolosa, Santa Bárbara

Arribada d'el Capitá General;

En aquest número acompanyam una fotografia de s'arribada en es moment de saltà a terra y un altre quant puja al carruatge que 'l conduí a la Capitanía General.

X.

Noves

LA ROQUETA dedicarà tot el pròxim número a donà compte amb innumerables fotogravats d'els principals números de les festes qu'han de celebrarse per solemnizar 'acte de tomà sa primera pedra de ses murades.

* *

S'Alcalde de Pollensa mos ha invitat a les festes qu'han de ferse en dit poble els dies 1, 2 y 3 d'Agost.

Agrahim l'atenció.

* *

Debut a ses condicions materials hem tengut que retrassà la sortida d'aquest número, y això mos ha permés insertar el retrato de Don Jeròni Rosselló mestre en gay saber qu'ha mòrt el dia 1.er d'Agost a les quatre d'el capyespre, actualitat per cert ben trista per la perdua que representa.

y montanyes de Guirguillano y Jurra, en es bloqueo de Tolsosa y ocupació de Velabietà; en els fets de Tornos y atac de La Guardia; en els combats de San Pedro Abanto, que li valgueren fins l'any 75 el grau de Coronell, conquistantse els demás graus y distincions per mèrits de guerra.

Fou varies vegades Governadó militar de Filipines y l'any 97 ocupá la Capitanía general de Manila per ausencia d'el General Jefe.

Se troba en possessió de moltes creus qu'acrediten son comportament militar.

A continuació donam ses composicions primeres d'el notable poeta mossen Jacinto Verdaguer:

Si jo 'm tornés oreneta
niu en ta cambra faria
no més per saber qui es
lo fadrinet que somies.

Les cabres van per les rames,
los cabridets per la flor,
jo vaig per la poncelleta
que 'm té robada l'amor.

Vetaquí un ram de clavells
dónamen tú un de violets,
que 'l dia que 't casarás
me n' enramarán la fossa.

Los uns s'agraden del lliri,
los altres del galiridó,
jo 'm só agradat de la rosa
qu' es lo nom del méu amor.

Las minyonas de montanya
s' assemblen als angelets
no deu fer que varen naixer
un xic més aprop del cel.

Amor de la meva vida,
videta del méu amor,
sempre os dic videta meva
y heu de ser la meva mort.

Un roseret n's ta galta,
ta boqueta un maduixér
pera endurmen la maduixa
papallona me'n faré.

La Roqueta

ILUSTRACIÓ MALLORQUINA

Aquesta revista sortirà dia 15 y 30 de cada més; publicarà articles, cuentos y poesies d'escriptors mallorquins y catalans, biografies de gent de cap de brot, una secció d'Heràldica mallorquina, actualitats, ilustrada amb fotograbats d'els fets que senyali, historietes, cròniques y passatemps.

Ses cubertes y demés ilustracions d'es texte serán de pintors mallorquins.

PREU

Tres mesos de suscripció	1'75 Ptas.
Id. id. p'els suscriptors de La Almudaina.	1'50 »
Número corrent.	0'30 »
Id. atrassat.	0'50 »

Redacció y Administració: Conquistador, 30

Agencia Agrícola Balear

Aquesta agencia, instalada a sa plassa d'es Mercat—87, garantisa ses primeres matèries per abonos, que procedeixen directament de sa seua casa o d'es Sindicat Agrícola de Manacor. Es prèus son segons ses cotisacions de Valencia y Barcelona.

Surtit complet de productes antisséptics o insecticides moderns per combatre amb èxit ses malalties de ses plantes.

Exposició permanent de màquines útils y aparatos agrícoles. Se comanen tota casta de plantes y de llavors. Hey ha existència d'els forratges que millò resultats han donat.

Desitjant donà impuls a sa secció d'Agricultura dispon sa casa de tota casta d'hormetjos y de personal intel·ligent per ses instalacions de beyés.

HORES DE DESPATX DE 9 A 2 D'ES CAPVESPRE

Té gran èxit fa molts d'anys y está aprovat p'els doctòs es **Xarop Llull**, d'els millòs per matâ els cues d'els infants.

Se ven a casa del inventò, de Son Servera, y a Palma: Centro Farmacèutic y Farmacia Valenzuela.

¡Calsats de Moda!

ESMERADA CONFECCIÓ

Sabateria RATIER

Carrè de sa Cadena de Cort, 7 y 9

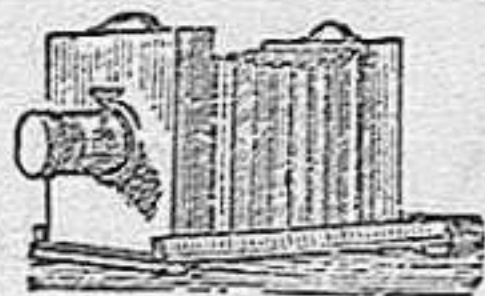
Venta de tabacs y efectes timbrats

ROCA Y VADELL

Sant Domingo, 44-2.

Agents per Balears de ses més importants Companyies de Seguros **Unión de Londres** (ram de vida), **Sun Fire** (incendis), **Zudrich** (contra els accidents), **Lloyd Malagueño** (maritims). Pólizes inmillorables. Inmediat arreglo y pago de sinestres.

Per més informes dirigir-se an els agents.

DROGUES

Productes químics,

Aparatos y Artículos de fotografía

D'EN

DOMINGO DURÁN

Especialitat en teles y tubos de colors al oli, pincells y brotxes, paletines, plaques y papers fotogràfics. Laboratori á disposició d'els aficionats. *Vistes de Mallorca.*

Carrè de Colón n.º 5 y Rastrillo n.º 10

PALMA DE MALLORCA

FOTOGRAFÍA MALLORQUINA

D'EN

Pep Truyol

Conquistadò, 28

Vistes de Mallorca per turistes tamany 13x18 y 18x24, vistes esteroscòpiques y targetes postals.— Trabays fotogràfics de tota casta.— Fotoplatino a prèus reduits.

Si tossiu,

preniu

Amb constancia y decisió

Ses pastilles **Rosselló**

Depòsits: a ses Farmacies

Valenzuela y Obradê.

Relotgeria Espanyola d'en Miquel Girbent

Relotges d'or y plata, acer, nikel, dublé, d'aquells que may s'espnyen y sempre marxen bé, de paret, sobremessa, despertadês en gran amb unes tals campanes qu'els sorts despertarán. L'er adobâ relotges, no hi ha, parlant en plata, altre relotgeria, millor y mes barata.

RELOTGES DE TOTA CASTA-Carrè d'en Colón, 22

MATEMÁTICAS, FÍSICA Y QUÍMICA

Repàs per exàmens a s' Institut y preparació per carreres especials. (Militars, Aduanas, etc.)

PER

Don Francisco Bonet de los Herreros

Llissons a ca séua ò a ca s' alumno, a prèus convencionals.

INFORMES: CAVALLERÍA, 6, Pral.